

Tato práce poukazuje na důležitost ideje organické jednoty. Součinnost v přirozeném prostoru interaktivního soužití je souzněním v pospolném společenství. Idea součinnosti v přirozeném prostoru je idea symbiogeneze. Tedy idea organické jednoty, sounáležitosti. Člověk a příroda tvoří mystickou jednotu. Mentální profil člověka vrůstá do tváře krajiny. Tvářnost vyvstává v interakcích. Tvář se rodí ze střetu. Střet je těhotenstvím světa. Kritika kulturního diktátu bílého muže. Smrt smyslu a vyvlastnění bytí. Odhalení unifikace jako obskurní tváře globalizace. Příklon ke krásnu (bytostný estetismus) jako varianta nového založení étosu v postmoderně. Tajemství je zdroj imaginace. Souzvukem k souznění. Laděním se na zázračnost nevýslovného k souznění s přítomným. Výchovou laděním na fenomenální bytí krásy k revitalizaci vědomí svrchovanosti jednoty.

organicita – symbiogeneze – ekofilozofie – etika - fenomenologie